

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Die Schrift

Degering, Hermann

Berlin, 1929

93 Nibelungenlied. Handschrift aus dem 14. Jahrh. Berlin, Ms. germ. fol.
474, Bl. 18v.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68942](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68942)

Er bevalh im crone. gericht vnd lant
 er wart ir all meist. swa er zefehre vart
 vñ da er richte solt. daz wart allam getan.
 hei wi ser mā volhe. d' schönē kriehild man.
 in disen grozze eren. lebt er das ist war.
 vñ rihret vñd' crone. vñz in d' zehend jar.
 vñ daz diu vil schön. emen son gewan.
 das was des küniges magē. nah ir wille getā.
Den ir man do tarffen. vñ gab im eme name.
 Gvntz nah sine oehen. des doest' sih nit shame.
 Geriet er nah den magē. d' w' in wol ergan.
 gan zoh in wol mit vñz. d' w' v' schulde getā.
 in den selbē ziten. do stauē swawe sigelint.
 do her den gewalt mit alle d' edeln vten k.
 der so richte swawe. ob landen wol gezam.
 di clagten doch gemvg. d' si d' vor von in nā.
Do her och doer bi rine. so wir horen sage.
 bi Gvntz dem kōnen. emen son getragen.
 vñ vñhelt di schön. in burgvnd lant.
 durch des heldes lieb. wart er svrit genāt.
 vñ vñzliche man sin hūten hiez.
 Gvntz der edel. in mazogen liz.
 die in wol vñd' zehē. zeme werde man.
 bei wal in vugelwekē. si d' frvnd angewā.
Gwer zallen zuen. d' wart vil geset.
 wie reht loblichen. die recken gemett.
 Rehten zallen svnde. in Sigurvndes lant.
 allam reht och Gvntz. mit sine magē wol bi.
Daz lant vñ behvng. svrit dreide hie.
 smet magē rihet. wart noch dehem nie.
 schilvnges recken. vñ och ir beid' gūt.
 des truo der vil cōne. destet hoy den mōt.
 horet den all meisten. den ir man gewan.
 sine di sin. e. pflagen. her vñ d' kōn man.
 den er vor emē hge. mit sin hant er streit.
 dar vñb er l'v' zehod. mangle rūt gemett.
Er het d' vñd' d' ere. vñ wer dez mit guldē.
 so vñd' man dem reckē. dānoch vñd' rehtē.
 vñ er w' em der beste. d' ir v' erd' gefaz.
 gan volht sin sterke. vñ tet vil billiche d'z.
 die kōnc Gvntz her. nach svriten lant.

Dacht och zalle zue. daz Gvntz vñz.
 wa v' tret so hohe. kriehilt den lip.
 vñ ist doch vñs' eigen. sifet ir man.
Er hat vñs' ir vil lange. svrit diestles getā.
Daz truo si in h'zen. vñ wart doch nit geset.
 d' si ir frvnd waren. daz vñz ir hart leit.
Do man ir dient so sehtē. von svrites lant.
 wa von daz comē wer. d' het gūt si biant.
Er vñsicht an dem kōnc. ob d' moht gūche.
 daz si kriehilt. moht noch gesehen.
 di warbez vñzliche. des si da het mōt.
Do duht den h'zen. diu red frvndlich vñ gūt.
Wie mohtē wir si bringē. sprach d' kōnc rich.
 her zedilen landen. es wer vñmvgelich.
 si sint vñs' zeverre. wir vñv' nit gebien.
 d'z antvrt vñhilt. in emen listigen svriten.
Iwi loh rich wer. emes küniges man.
 swaz in gebur sin h'ze. des solt er doch nit lan.
 des er sinet Gvntz. do si daz gisprach.
Er iahf im nit zedientē. svrit diek er sifet sach.
 svrit vil lieb herre. durch den willen min.
 so hilt mir d' svrit. vñ diu svwester diu.
 kōnen herzeland. daz wir si gesehen.
 so vñd' mir swawe. nānt' lieber gesehen.
Smer svwester schön. vñ ir svhtiget vñt.
 swen ich daran gident. wi sant mir d' vñt.
 wie wir sant sagen. do ich wart d' m' vñt.
 si maō mit ere. nānt' d'z starke svrites lip.
Si gert sin so lange. by der kōnc sprach.
 vñ wisset daz ich gette. so gern nie gesach.
 ir mōgt mich sant vliehen. ich vil di kōnc min.
 vñ in beten senden. d' si vñs' comē an den vñ.
Do svch diu kōngine. daz svrit ir mir sagen.
 wēn ir si weit bilentē. od' in welhen tagen.
 vñser lieb frvnde. svlen comen in daz lant.
 die ir dar welt senden. die lat mir vñd' biant.
Daz vñ ich svch der svrit. d'z zue min man.
 vil ich dar hezze rūt. di hiet er svrit sich gan.
 di den enbot er mē. in svrites lant.
 selieb gab in vñhilt. hart herlich gewant.